בס"ד

שישו ושמחו בשמחת התורה - גילה אחר גילה:

פייערליכע שפאנונג בי אלפי הלומדים אין ש"ס-חבורה "יסודי התורה" צו פראַכטפולע "סיום מסכת יבמות" והתחלת מסכת כתובות קומענדיגן פרשת קרח הבעל"ט

עטרת תפארת: פייערליכער חגיגת הסיום לכבודם פון די אלפי הוגי תורה "תושבי ויליאמסבורג" און "בארְא פאַרק" וועט פאָרקומען זונטאג אוועקט פר' קרח כ"ו סיון אין די פראַכטפולע זאַלן פון "עטרת אברהם" אין ויליאַמסבורג.

ויהי ממחרת: פייערליכער חגיגת הסיום לכבודם פון די אלפי הוגי תורה "תושבי קרית יואל" וועט פארקומען אויפצומארגנס מאנטאג פר' קרח ז"ך סיון אין די פראַכטפולע "פאראדייס" זאַלן.

נשיא אלקים בתוכינו: ביידע מעמדים וועלן באשיינט ווערן בהופעתו כבוד פונעם מייסד החבורה כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א, ונשמע קולו בבואו אל הקודש מיט דברי חיזוק והדרכה לכבודה של תורה.

שישו ושמחו: חגיגת הסיום אין ויליאמסבורג קאָמבינירט מיט סעודת מצוה לרגל "הכנסת ספר תורה" לע"נ הרבני הנגיד מו"ה יצחק ראָזענבערג ע"ה ראש הקהל דקהל יטב לב ד'סאַטמאַר.

היו נכונים: מעמד אדיר וועט פאָרקומען אויף הערליכן פאַרנעם בשמחת התורה נאָך פולע יאָר פון יגיעת התורה מיט חודש'ליכע בחינות אויף עמקות'דיגע סוגיות פון מס' יבמות בדיני יבום וחליצה, און אַנטשפרעכט אַן אָוועט מיט פייערליכע מאָמענטן בהודאה על העבר וקבלת התורה על העתיד.

הרשמה לחבורה: מעכטיגע אויפוואַכונג אין אַלע סאַטמאַרער צענטערן זיך אָנצושליסן לקראת התחלת מס' כתובות יחד אלפי ישראל.



מעמדים מפוארים לכבודה של תורה

ניו יארק. - מיט פייערליכע דערהויבנקייט און טיפע התרגשות גרייטן זיך די פילע טויזנטער גליקליכע לומדי תורה וועלכע זענען אנגעשלאסן אין דעם געהויבענעם מסגרת ללימוד ש"ס "יסודי התורה", צו דעם גרויסן טאג וועלכן ס'וועט פארקומען דער גרויסארטיגער מעמד "סיום מס' יבמות והתחלת מס' כתובות", אויף א זעלטן-געהויבענעם און מלכות'דיגן פארנעם לכבודה של תורה, אין די וואך פון פר' קרח, וואו אלע לומדים שיחי' וועלן זיך פאראייניגן תחת קורת גג, כאיש אחד בלב אחד, זיך משמח צו זיין בשמחת התורה און שעפן חיזוק אויף ווייטער.

מיט בלויזע ווערטער איז נישט מעגליך צו שילדערן די שמחה און התרוממות וואס נעמט ארום די לומדים אין די יעצטיגע טעג, בעת זיי גרייטן זיך צו שניידן די פירות פון זייער שווערע יגיעת התורה במשך העכער א יאר, קונה צו זיין די שווערע פרקים און סוגיות הש"ס פון "מסכת יבמות" מרישא ועד גמירא - מיט אירע זעכצן פרקים און הונדערט-איין-און-צוואנציג דפים, וואס אנטהאלט תילי תילים פון הלכות חמורות בדיני אישות ויבום. די שטראלנדע געזיכטער פון די גליקליכע לומדים טוט עטוואס דערציילן וואס עס שפילט זיך אפ אין די הערצער וועלכע קוועלן פון שמחת התורה און סיפוק רוחני, שטייענדיג ביים דעם היסטארישן מאמענט פון 'ברנה יקצורו'.

צוליב די אומשטענדן פון א יאר צוריק, קומענדיג נאענט צו דעם גרויסן טאג וועלן מ'וועט בעז"ה מסיים זיין מס' יבמות און אנהייבן מס' כתובות ברוב עם הדרת מלך, גייען שוין אן פאר לאנגע וואכן די העפטיגע הכנות אהערצושטעלן דעם פייערליכן און מלכות'דיגן מעמד הסיום ברוב פאר והדר. די עסקנים פון די "התאחדות אברכים" ד'סאטמאר זענען געזיצן אין די לעצטע וואכן און מטכס עצה געווען וויאזוי צוצוגרייטן א מעמד מפואר וואס זאל ברענגען דעם בעסטן תכלית לכבודה של אלפי לומדי תורה.

"ועתה הייתי לשני מחנות". - צוליב דעם ריבוי העם איז באשלאסן געווארן צו צעטיילן דעם מעמד הסיום אין צוויי באזונדערע מעמדים מפוארים. פאר די אלפי הוגי תורה "תושבי ווילי'אמסבורג" און "באָרָא פאַרק" וועט פאָרקומען דער מעמד הסיום בעז"ה קומענדיגן זונטאג אוועט פר' קרח, כ"ו סיון הבעל"ט, אין וועט מ'האט בשעה טובה אנגעהויבן לערנען מס' יבמות ביום ל"ג בעומר תש"פ, איז דאן נישט מעגליך געווען געווען צו פייערן א גרעסערן מעמד הסיום לרגל די פריידיגע מאורע פון "סיום סדר מועד" ווי ס'וואלט זיך געפאסט לכבודה של תורה. דאן האט מען ביום ל"ג בעומר מיטגעהאלטן אויפן טעלעפאון דעם מעמד הסיום בביתו נאוה קודש פונעם מייסד החבורה, כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א, און אנגעהויבן ברוב עם לערנען מס' יבמות פון סדר נשים, מיט די שווערע סוגיות בדיני אישות ויבום, וואס האט אנגעהאלטן במשך דעם גאנצן יאר.

אין לויף פון די לעצטע פערצן חדשים האבן די חשובע לומדים שיחי' אין די הייליגע חבורה "יסודי התורה" אדורכגעבראכן אלע מויערן פון יגיעת התורה און מיטגעהאלטן דעם סדר הלימוד יעדן איינציגן טאג פונעם לוח, מיט אלע אנגעשטרענגטע זמנים מלפני' ולאחרי', און זיך געמוטשעט אויף די גאר הארבע פרקים פון די ציורי יבמות, אבער 'מים רבים לא יכלו לכבות את האהבה', קיין שום מניעות און טירדות אויף די וועלט האט נישט געקענט אונטערברעכן די חשובע לומדי והוגי תורה צו ערר"יכן זייער הייליגער ציל, צו לערנען און פארשטיין די העכער הונדערט און צוואנציג דפים פון מס' יבמות, און יעצט אז מ'שטייט דא ביי דער געלעגנהייט שרייט זיך ארויס "ברוך שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה".

די פראַכטפולע זאַלן פון "עטרת אברהם" אין ווילי'אַמסבורג, און פאר די אלפי הוגי תורה "תושבי קרית יואל" וועט פארקומען א באזונדערער מעמד הסיום אויפצומארגנס מאנטאג פר' קרח, ז"ך סיון, אין די פראַכטפולע זאַלן פון "בית רחל פאראדייס". ביידע מעמדים וועלן באשיינט ווערן בהופעתו כבוד פונעם מייסד החבורה כ"ק מרן רבינו שליט"א, וועלכער וועט משמיע זיין דברות קודש לכבוד המאורע.

ביים סיום אין ווילי'אמסבורג ווערט צוגעגרייט א העכסט-רייכע סעודת מצוה לכבודה של תורה, וואס ווערט נתנדב דורך די חשובע משפחת ראזענבערג שיחי', האשה החשובה בעלת צדקה וחסד מרת ראזענבערג שתחי' ובני' החשובים שיחיו, וואס וועט זיין קאמבאנירט לרגל די פריידיגע שמחת התורה "חגיגת הכנסת ספר תורה" וואס ווערט ארויסגעגעבן יענעם אוועט אין ביהמ"ד הגדול ד'סאטמאר, לעילוי נשמת בעלה ואביהם הרבני הנגיד הנדיב המפורסם בונה ומקים עולמות של תורה מו"ה יצחק בן מו"ה צבי ראָזענבערג ע"ה ראש הקהל דקהל יטב לב ד'סאַטמאַר. ביי די סעודה וועט מען הערן פאסיגע דברי זכרון און מעלה זיין זכרונו הבהיר און זיינע פילע לייסטונגען לטובת הכלל והפרט.

במשך דעם מעמד וועט אנגיין א הערליכער פראגראם פון פאסיגע דרשות נלהבות פון גדולי הרבנים שליט"א, ובראשם דער רבי שליט"א נשיא ומייסד החבורה. בין הפרקים וועלן מהנה זיין די באריטמטע מנגנים וחזנים חברי "שירה", מיט פאסיגע שירה וזמרה לכבודה של תורה.

דער הויכפונקט פונעם מעמד וועט זיין, וועט מ'וועט מסיים זיין מס' יבמות, און באלד דערנאך וועט דער גאנצער ציבור זיך אנכאפן האנט ביי האנט, און אינאיינעם ארויסגיין אין פייערדיגע טענץ זיך צו פרייען בשמחת התורה, להודות ולהלל אז מען האט ב"ה זוכה געווען צו דערגרייכן ביז אהער, וואס אט דאס אלעס וועט געבן פאר די לומדים הויפנס חיזוק ווייטער פארצוזעצן אינעם לאנגן וועג בעוז ובתעצומות.

אשריכם תלמידי חכמים שדברי תורה חביבים עליכם.

א פרישע התחלה



אין די קורות דברי הימים פון די בארימטע "גאלאנטע ישיבה", ווערט דערציילט די פאלגענדע מעשה:

דער גאלאנטער רב הגאון הצדיק המפורסם רבי יהושע בוקסבוים זצ"ל איז אמאל זיך געגאנגען אומקוקן אויפ'ן יריד ווי אזוי די משקולת זענען אנגעשטעלט, אויב אלעס איז אויסגעהאלטן להלכה א.ד.ג. אהיימקומענדיג איז ער באלד אריין אין די ישיבה, און איז ארויף אויף די בימה, זאגנדיג אז ער האט געהאט אן אינטערעסאנטן שמועס מיט א אינגן פופצן יעריגן בחור'ל וואס ער וויל איבערגעבן פאר די תלמידים. מיט גרויס נייגער האבן די בחורים אנגעשפיצט אן אויער צו הערן וואס דער רבי האט שוין געקענט הערן פון א אינג בחור'ל, וואס צוליב דעם זאל ער אפשטעלן דעם סדר אינמיטן העלן טאג?

דער גאלאנטער רב האט נישט געלאזט וואַרטן, נאר באלד אנגעהויבן דערציילן:

"שפאצירנדיג אויפ'ן יריד, באמערק איך ווי א בחור'ל ארבעט מיט גרויס פלייס אָן אויפהער. באטראכטענדיג דעם בחור'ל, האב איך פארשטאנען אז דער בחור'ל דארף צו פארדינען א שיינע סומע געלט, וואס דערפאר ארבעט ער אזוי שווער. ווי ערשטוינט בין איך געוואָרן, וועָן צוגייענדיג צום בחור'ל, פרעגענדיג וואס ער פארדינט ביי די ארבעט, ענטפערט מיר דער בחור, מיין באצאלונג איז דאס וואס דער בעה"ב גיבט מיר צו עסן, און ער ערלויבט מיר צו שלאפן אין די פאבריק."

"אזוי שווער צו ארבעטן פאר די מאגערע באצאלונג?" האב איך געפרעגט דעם בחור. האט דער בחור מיר ערקלערט, אז ער איז נאר־וואס געוואָרן פופצן יאר אלט, ער וועט אזוי שלעפן שווערע פעקלעך ביז די צוואנציג, דערנאך וועט אים דעמאלטס געלונגען צו באקומען געהעריגע ארבעט וואו ער וועט דערביי שיין פארדינען."

דא האט דער גאלאנטער רב זיך צעפייערט: "איר הערט וואס דער בחור זאגט? ער שלעפט פינף יאר שווערע פעקלעך אומזיסט, ער שפירט נישט קיין שום טעם אין זיין ארבעט, און אלעס כדי ער זאל דערנאך קענען פארדינען. ווי לאנג וועט ער שוין דערנאך לעבן? נאך פופציג יאר? דאס באדייט אז ער פלאגט זיך אפ אן קיין שום ציל, אן קיין שום חשבון, און אזוי לעבט ער זיך אפ אן קיין פינטל געפיל אז ער טוט עפעס אויף, אויף דער וועלט. ווי געטריי און ווי איבערמידליך דארפן מיר ארבעטן, וועָן מיר ווייסן אז מיר ערפילן אונזער ציל אין לעבן, און פון דעם וועלן מיר הנאה האבן שפעטער לעד ולנצח נצחים", האט דער גאלאנטער רב ז"ל אויסגעפירט צו די תלמידים וועלכע האבן שוין יעצט פארשטאנען פארוואס דער רבי האט זיי מפסיק געווען.

אין די יעצטיגע טעג גרייטן זיך אלפי תלמידי וחסידי סאטמאר איבער דער גארער וועלט אין א גוטע שעה צו מסיים

זיין "מס' יבמות", וואס איז געלערנט געווארן אין די רייען פון די הייליגע ש"ס-חבורה "יסודי התורה". די חבורה "יסודי התורה" איז נתייסד געווארן במעמד אלפי ישראל מיט העכער פופצן יאר צוריק, דורך דעם רועה ישראל הנאמן כ"ק מרן רבינו שליט"א, אלס די ערשטע חבורה אויף אזא פארנעם צווישן אחינו בני ישראל, ביים היימישן חסיד'ישן ציבור על אדמת אמעריקא.

זכתה "יסודי התורה" אז דער הייליגער פייער פון עסק התורה וואס כ"ק מרן רבינו שליט"א האט אנגעצינדן ביי אונזער ציבור, האט באלד נושא חן געווען ביי אלפי בעלי בתים און אברכים וועלכע גייען דערמיט אן שוין פאר העכער פופצן יאר ברוב עם הדרת מלך; זכתה "יסודי התורה" אריינצוברענגען א פרישן טעם און חשק צום לערנען מיטן כח הרבים; זכתה "יסודי התורה", אז דער ציבור לומדים זענען דערין אנגעקניפט מיט א ריכטיגן "קשר עליון דאורייתא", בכל יום ובכל עת ובכל שעה; און זכתה "יסודי התורה", אז דורך דעם זענען נתייסד געווארן צענדליגער אזעלכע חבורות לעסק התורה ברבים דורך קהלות קדושות בישראל, מדן ועד באר שבע, וכל הנחלים הולכים אל הים הגדול, מיט אן אחדות'דיגן כח פון שווערע טויזנטער אידן וואס זענען קובע עתים לתורה ביתר שאת ויתר עז.

וואס האט מיט בלויז פופצן-צוואנציג יאר צוריק אויסגעזען ווי א חלום, האט מיט די צייט זיך ארויסגעשטעלט ווי א טרוקענער מציאות. דער רעיון פון "יסודי התורה" איז געווען א ישועה כללית לשעה ולדורות! ווי די אלפי הלומדים וואס זענען אנגעשלאסן דערין זענען מעיד אויף דעם געוואלדיגן טויש וואס די חבורה האט געמאכט אינעם גאנצן לעבן, מ'שפירט אן אינערליכן חיות און חשק צו שפאנען אויף פאראויס, און דאס קומט באגלייט מיט א וואקסענדן כח הרבים וואס העלפט צו פארפעסטיגן דעם רייץ צו פארענדיגן דעם טאג-טעגליכן שיעור אן אויסנאם, און זיך שטעלן צו א חודש'ליכע בחינה.

נגיל ונשיש בזאת התורה - מיט פריידיגע הערצער שפאנט מען יעצט צו דעם געהויבענעם חגיגת הסיום, וועלכן אלפי ישראל וועלן אינאיינעם זיך משמח זיין בשמחת התורה און אויסדריקן דעם



וואס האט מיט בלויז פופצן-צוואנציג יאר צוריק אויסגעזען ווי א חלום, האט מיט די צייט זיך ארויסגעשטעלט ווי א טרוקענער מציאות. דער רעיון פון "יסודי התורה" איז געווען א ישועה כללית לשעה ולדורות!

כבודה של תורה ברוב עם, ובמקהלות ברכו אלקים, אינאיינעם וועט מען זיך משמח זיין בשמחת התורה, און מקבל זיין פון פריש דעם עול התורה צו שפאנען ווייטער מיט "התחלת מס' כתובות", מיטן כח פון אזא ריזן ציבור, בכל קצוי תבל.

אבער, אונזער שמחה איז ווייט נישט בשלימות.

אינאיינעם מיט די געוואלדיגע שמחה פון דעם יעצטיגן סיום וואס ווערט געפייערט דורך אלפי ישראל, איז די הנהלה פון "יסודי התורה" מצווה ועומד פונעם גרויסן מייסד החבורה, דער רועה ישראל כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א, מיט א אויפפאדערונג ארויסצוקומען צום ברייטן ציבור אנשי שלומינו, הקטנים עם הגדולים, בעלי בתים און אברכים מנער ועד זקן, זיך אנצושליסן אין דעם יעצטיגן זמן התחלת מס' כתובות, אריינצונעמען נאך און נאך מיטגלידער צו שפירן דעם ריכטיגן חיות און שמחת התורה, להגדיל תורה ולהאדירה.

עס איז נישט קיין סוד און נישט קיין חידוש. אז פון די שווערסטע נסיונות אין די היינטיגע וועלט, איז דאס וואס מ'איז פאריאגט און פארפלאגט. אידן וואס זענען נישט אנגעשלאסן אין א חבורה וויסן מיט אן אמת, אז אפילו דאס ביסל צייט וואס מ'נעמט זיך שוין אראפ פאר לימוד התורה, איז אויך אן א קביעות, ס'איז ליידער אזוי דער פאקט, אז דער ענין פון לימוד התורה איז שטארק אפגעשוואכט, מען פילט אן התרשלות, ווייניג חשק צום לערנען, דאס איז א פאקט וואס שפירט זיך ביי יעדן לויט זיינע השגות, און מיט יעדע מינדעסטע סיבה איז מען שוין מבטל דעם שיעור און דעם קביעות.

איינס פון די עיקר סיבות וואס ברענגט צו אן התרשלות אין לימוד התורה איז ווייל מ'שפירט נישט אז מ'קומט ערגעץ אָן מיטן לערנען, מ'לערנט א בלאט נאך א בלאט, א פרק נאך א פרק, א מסכתא נאך א מסכתא - ווער ס'קומט אן ביז אהין... - און בינתיים כאפט מען אריין עטליכע נעכט וואס דער חבר האט א חתונה פון א שכן'ס אייניקל, אדער ווען דאס ב"ב האט געברויכט גיין צו א תנאים פון א שכנ'טע אין די קאנטרי מיט זעקס יאר צוריק... און די תורה וועלט צעריסן אויף שטיקער.

ביז מען דערזעט זיך א שטיק צייט שפעטער מיט - גארנישט!

אזוי גייען אדורך נאך עטליכע חדשים, מ'הייבט נאכאמאל אן מיט א "פרישקייט"... מ'שמועסט אפ מיטן חבר אז מארגן הויבט מען אן א פרישע מסכתא, מ'גייט לערנען פלייסיג, אבער "חוזר חלילה"...



דער חשק לאזט נאך, מ'שפירט נישט אז מ'קומט ערגעץ אן, דאס לערנען האט נישט - לויט די פליישיגע אויגן - קיין כח ההמשכה וואס זאל ציען צו קומען צום שיעור פונקטליך און צייטליך, און אזוי גייט אדורך יאר נאך יאר און מ'בלייבט מיט גארנישט.

דאס אלעס, ווילאנג מ'איז נישט אנגעשלאסן אין א חבורה.

ווי פאסיג איז דאס באקאנט ווארט אויף די גמרא אין מס' כתובות (דף סב:), וואו עס ווערט דערציילט אז דער גרויסער תנא רבי עקיבא איז אוועקגעגאנגען פון שטוב לערנען תורה. וועז ער איז צוריק אהיימגעקומען נאך צוועלף יאר זיצן אין בית המדרש, באגלייט מיט צוועלף טויזנט תלמידים, שטייענדיג אונטער די טיר האט ער געהערט ווי א שכנ'טע זאגט צו זיין פרוי: "קוק וואס דיין מאן האט געטאן מיט דיר, ער האט דיך איבערגעלאזט ווי א לעבעדיגע אלמנה אויף גאנצע צוועלף יאר", האט די פרוי פון רבי עקיבא געזאגט מיט תמימות: "וועז מיין מאן הערט מיך, וואלט איך אים געזאגט צו גיין אויף נאך צוועלף יאר". האט רבי עקיבא זיך גלייך אויסגעדרייט, און איז באלד צוריקגעגאנגען לערנען אויף נאך צוועלף יאר, אן דעם וואס ער זאל אפילו אריינגיין באגריסן זיין בני בית, מיט וועמען ער האט שוין נישט געהרעדט פאר גאנצע צוועלף יאר, ביז ער איז צוריקגעקומען נאך צוועלף יאר שפעטער, באגלייט מיט פיר-און-צוואנציג טויזנט תלמידים.

שטעלט זיך די קשיא, פארוואס איז טאקע רבי עקיבא נישט אריינגעגאנגען כאטש זיך באגריסן און דורש זיין בשלום אשתו הצדקנית? ער האט דאך פון איר אליין געהערט אז זי איז מסכים אז ער זאל צוריקגיין, האט ער דאך נישט געדארפט פארכטן אז זי וועט אים צוריקהאלטן פון גיין, טא פארוואס איז ער נישט אריינגעגאנגען זיך געזעגענען פון איר?

נאר דער תירוץ איז, "רבי עקיבא האט געהאלטן אז אויב ער וועט אריינגיין רעדן, וועט דאס זיין א הפסק אין זיין לערנען, און צוויי מאל צוועלף יאר איז נישט פיר-און-צוואנציג יאר, נאר צוויי מאל צוועלף! און ער האט געוואוסט אז כדי צו שטייגן מוז דאס זיין מיט א רציפות פון גאנצע פיר-און-צוואנציג יאר...

דער מאירי אין זיין פירוש אויף משלי (ח' ל"ד) גיט צו פארשטיין, ווי אנדערש דער ענין פון התמדת התורה איז פון אנדערע זאכן. צ.ב.ש. וועז איינער שטעלט אויף א שאנק און ער צוטיילט די ארבייט, ער מאכט יעדעס מאל א חלק פונעם שאנק, קען ער זאגן אז ער שטעלט יעדן טאג צוזאם א צענטל פונעם שאנק וכדומה, ביז ס'איז געווארן א גאנצער שאנק. ווי אנדערש איז אבער ביי לימוד התורה, וואס די עיקר חשיבות פון די תורה איז צו לערנען אן קיין הפסק אינדערמיט, און וועז איינער קלערט, כ'האב היינט געלערנט אן עמוד, און וועז כ'וועל האבן

צייט וועל איך לערנען נאך אביסל, האט ער נישט געמאכט דעם ריכטיגן חשבון, ווייל ער האט נישט געלערנט מיט א חשבון, ס׳איז תורתו נעשית קרעים קרעים, און פון אזא לערנען קען מען נישט שאפן קיין חשק אויף ווייטער.

דאס איז איינס פון די הויפט יסודות צו די הצלחה פון די הייליגע חבורה "יסודי התורה". דאס לערנען איז מיט א המשך, מ׳לערנט מיט א ציל אנצוקומען א מסכתא נאך א מסכתא, און די טויזנטער חברים וואס זענען אנגעשלאסן אין איר זענען די בעסטע באווייזן אויף אירע פירות. דאס לערנען איז א זאך וואס ציהט; עס האט פאר זיך א תועלת; דער ציל צו ענדיגן די באשטימטע לימודים שלעפט בעל כרחו צום לערנען, און מיט די צייט דערזעט מען זיך מיט צענדליגע בלעטער וואס מ׳האט קונה געווען אין א קורצע צייט.

פון די אנדערע זייט, איז דער עצם געדאנק אז מ׳לערנט מיט א רבים, מ׳איז א קליינער טייל פון א גרויסן ציבור, געגוג צו פארשטיין דאס נחיצות פון אזא סדר, עס איז אינו דומה דאס לערנען וועו ס׳איז פאראן דערביי דער כח פון לימוד תורה דרבים, וואס דער כח התורה פון א ציבור איז אומגעהויער גרויס און פילפאכיג מער חשוב ווי לימוד התורה פון א יחיד, אזוי אויך טוט דאס ערמעגליכן צו לערנען בדיבוק חברים און איבערשמועסן צוזאמען אלע ספיקות און קושיות, וואס דאס אליין איז כדאי לעצמו און איז א טרוקענער מציאות וואס אידן לעבן מיט טעגליך.

איבער דעם גרויסן חסרון פון נישט זיין אנגעשלאסן אין א ציבור, נאר ס׳דוכט זיך אז מען קען אנקומען אויך וועו מ׳איז ביחידות פאר זיך, איז גאר פאסיג די ווערטער וואס דער גרויסער גאון דער חפץ חיים זצ״ל ברענגט אין זיין חיבור עה״ת (פרי ויקהל).

מ׳האט נאריואס געלערנט אין פרשת נשא די פרשה פון חנוכת הנשיאים. ברענגט רש״י פון מדרש, "אמר רבי נתן, מה ראו נשיאים להתנדב בחנוכת המזבח בתחילה, ובמלאכת המשכן לא התנדבו תחילה", פארוואס דא ביי די פרשה פון חנוכת המזבח האבן די נשיאים זיך צוגעפלייסט צו ברענגען די קרבנות יעדער אין זיין טאג, און דערקענען וועו אלע אידן האבן מנדב געווען די נדבות פונעם משכן האבן די נשיאים נישט געברענגט פון די ערשטע, "אלא כך אמרו נשיאים, יתנדבו ציבור מה שמתנדבין ומה שמחסרין אנו משלימין אותו", די נשיאים האבן געטראכט, זאל גאנץ כלל ישראל מנדב זיין וואס זיי האבן אין זייער באזיץ, און וואס ס׳וועט אויספעלן וועלן מיר דערנאך משלים זיין, "כיון שהשלימו ציבור את הכל, שנאמר והמלאכה היתה דים, אמרו נשיאים מה עלינו לעשות, הביאו את אבני השהם, לכך התנדבו בחנוכת המזבח תחילה", וועו די אידן האבן אלעס מנדב געווען און ס׳האט שוין כמעט גארנישט אויסגעפעלט, האבן די נשיאים מנדב געווען די אבני שוהם, און דעריבער דא ביים חנוכת המזבח האבן זיי זיך צוגעפלייסט צו ברענגען די ערשטע. ביז אהער די ווערטער פון רש״י.

באמערקט דער חפץ חיים, די "נשיאים" זענען דאך געווען דאס חשוב׳סטע וואס כלל ישראל האט פארמאגט, זיי זענען אויסגעקליבן געווארן על פי הדיבור דורך השי״ת אליין, טא ווי קומט צו זיי אזא טעות אז זיי זאלן נישט באלד "לויפן" מיט א זריזות צו מנדב זיין פאר מלאכת המשכן, צו קענען פארפולקאמען דעם הייליגן ציווי פון "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"?

נאר - זאגט דער חפץ חיים - דער טעות פון די נשיאים איז געווען, אז יעדער נשיא וועט זיך זארגן בלויז פאר זיך, ער וועט זיך גיין זיין וועג און עוסק זיין אין זיין עבודה, און זיך גארנישט זארגן צו זיין אנגעשלאסן מיט אנדערע, דאס האט זיי געברענגט צו זייער טעות, יעדער האט געווארט אז דער חבר זאל פריער ברענגען, און זיך זעלבסט האט ער אפגעשטיפט אויף שפעטער. - און דעריבער וועו די תורה ערוועגט שוין זייער נדבה וועו דאס דערמאנט פעלערדיג, און דאס בלייבט א נצחיות׳דיגער צייכן אויף די

"פון די עיקר סיבות וואס ברענגט צו אן התרשלות אין לימוד התורה, איז ווייל מ׳שפירט נישט אז מ׳קומט ערגעץ אן מיטן לערנען, מ׳לערנט א בלאט נאך א בלאט, א פרק נאך א פרק, א מסכתא נאך א מסכתא - וועו ס׳קומט אן ביז אהין... - און בינתיים כאפט מען אריין עטליכע נעכט וואס דער חבר האט א חתונה פון א שכן׳ס אייניקל, אדער וועו דאס ב״ב האט געברויכט גיין צו א תנאים פון א שכנ׳טע אין די קאנטרי מיט זעקס יאר צוריק... און די תורה וועו צעריסן אויף שטיקער. ביז מען דערזעט זיך א שטיק צייט שפעטער מיט - גארנישט!

שפעטערדיגע דורות.

אנדערש איז אבער געווען וועט ס'איז געקומען צו חנוכת המזבח, דארט האבן אלע נשיאים זיך פאראייניגט צו ברענגען די קרבנות צו מחנך זיין דעם מזבח, ביז די תורה האט געמוזט אנזאגן "נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום", אז מ'זאל דאס איינטיילן לויט די טעג, און דעריבער ווייל זיי האבן זיך אזוי פאראייניגט מיט זייער עבודה האט די תורה אויך נישט געשפארט קיין ווערטער, און כאטש די קרבנות פון אלע נשיאים זענען געווען אקוראט די זעלבע, דאך האט יעדער נשיא באקומען א גאנצע פרשה, צו ווייזן דאס חשיבות פון זיין פאראייניגט מיטן ציבור, וואס דאן האט די גאנצע עבודה א ספעציעלן חשיבות.

דאס איז דער יסוד פון די הייליגע חבורה "יסודי התורה"! מ'לערנט אינאיינעם, מ'גייט מיט א רבים, און מיט א רבים האט מען די הבטחה אז דאס לערנען וועט האבן א המשכה!

עס איז ווי חז"ל זאגן: "אינו דומה מועטים העושים את המצוה לרבים העושים את המצוה", מיט א פאראייניגטן כח הרבים גייט מען טאג נאך טאג, בלאט נאך בלאט, אזוי אז מ'בלייבט נישט שטיין אונטערוועגנס מיט עיכובים און שטערונגען, נאר מ'שפרייזט פאראויס און מ'עררייכט בלאט נאך בלאט און מסכתא נאך מסכתא מיט חשק און התלהבות.

און דער בעסטער באווייז אויף דעם, איז דער יעצטיגער סיום מסכת יבמות!

"מסכת יבמות" איז באקאנט מיט אירע



גאר-שווערע פרקים און מקצועות בדיני יבום וחליצה. יעדן דף אנטהאלט תילי תילים פון הלכות חמורות בדיני אישות ויבום, מיט זיינע ציורים און מציאות'ער, דאס ברענגט פרישע שווערייקייטן ביים לערנען. אבער דא איז פאראן א ציבור פון טויזנטער אידן, וואס האבן אונטערגענומען דעם שווערן וועג, און אין לויף פון די לעצטע פערצן חדשים אדורכגעבראכן די מויערן פון יגיעת התורה, זיך געשטארקט קעגן אלע מניעות און טירדות, און מיטגעגאנגען דף נאך דף פרק, צו פארשטיין די שווערע סוגיות, ביז מ'שטייט יעצט ביים גליקליכן מאמענט, וועט מ'האט זוכה געווען צו לערנען און פארשטיין די העכער הונדערט און צוואנציג דפים פון מסכת יבמות מרישא ועד גמירא, און עס שרייעט זיך ארויס "ברוך שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה".



טייערע אידן, יעצט וועט מ'גייט ווייטער בהתחלת מס' כתובות, האט איר די געלעגנהייט, עס איז יעצט די פאסיגע צייט זיך אנצושליסן אין די הייליגע חבורה. עס פעלט גארנישט אויס נאר זיך נעמען א חברותא, אדער פאסן דעם באשלוס אינאיינעם מיט די יעצטיגע חברותא, אז קומענדיגן א' חקת הייבט מען אן לערנען מס' כתובות, אויפן חודש'ליכן לוח, אינאיינעם מיטן גאנצן ציבור אנשי שלומינו, און ביז א קורצע צייט וועט איר שפירן דעם זיסן טעם דערפון.

דער סדר הלימוד פון "יסודי התורה" איז געווידמעט נישט בלויז פאר אידן וואס האבן ביז-היינט נישט געהאט קיין געהעריגן שיעור, אדער פאר אידן וואס האבן נאכגעלאזט דעם שיעור און זוכן א זירוז, ניין! דער סדר איז דירעקט אויך געשטעלט פאר אידן וועלכע זענען קובע עתים לתורה מיט א קביעות, זייער שיעור האלט אן יעדן טאג אן אויסנאם, אויך פאר זיי לוינט זיך צו טוישן דעם שיעור אויף דעם סדר פון "יסודי התורה", עס וועט זיי ברענגען א שטוינענדער טויש אינעם לערנען, עס וועט זיין לייכטער, געשמאקער, באטעמ'טער, און זיסער!

פארפאסט נישט די געלעגנהייט, יעצט איז די צייט זיך אנצושליסן דערין, און אזוי שפאנט איר א גליקליכע רייזע!

דא איז פאראן א ציבור פון טויזנטער אידן, וואס האבן אונטערגענומען דעם שווערן וועג, און אין לויף פון די לעצטע פערצן חדשים אדורכגעבראכן די מויערן פון יגיעת התורה, זיך געשטארקט קעגן אלע מניעות און טירדות, און מיטגעגאנגען דף נאך דף און פרק נאך פרק, צו פארשטיין די שווערע סוגיות אין מס' יבמות, ביז מ'שטייט יעצט ביים גליקליכן מאמענט, וועט מ'האט זוכה געווען צו לערנען און פארשטיין די העכער הונדערט און צוואנציג דפים פון מסכת יבמות מרישא ועד גמירא.



הסעודה של מצוה נתנדב לרגל שמחת "הכנסת ספר תורה"
לע"נ הרבני הנגיד מו"ה **יצחק** ב"ר צבי **ראזענבערג** ע"ה - ראש הקהל דקהלתינו הקדושה